

Jean-Philippe Toussaint, 'De aarzeling', ...

LIESBETH KORTHALS ALTES

Jean-Philippe Toussaint, 'De aarzeling', vertaling Marianne Kaas, uitg. Van Genneep, 112 blz. - F 29,50.

Jean-Philippe Toussaint is in ons land geen onbekende meer. Van hem werden onder meer het opvallende debuut 'De badkamer' en 'Meneer' vertaald. Hij behoort tot de jonge garde auteurs van de uitgeverij Minuit, die ook wel 'minimalisten' of schrijvers van de ARTE POVERA worden genoemd: dunne boekjes met een minimale plot en een zeer verzorgde stijl, die meestal gaan over zo'n (post)moderne dwalende en verdwaasde antiheld.

Ook 'De aarzeling' is geschreven rondom een minimaal gegeven: een man is op vakantie in een kleine haven in een zuidelijk land met zijn acht maanden oude zoontje. Hij heeft zich voorgenomen op bezoek te gaan bij bekenden, maar een aarzeling bevangt hem en hij stelt zijn bezoek voortdurend uit. Deze hoogstens wat genante situatie groeit uit tot een nachtmerrie: de hoofdpersoon bespiedt de villa van die 'vrienden', voelt zichzelf bespioneerd, wordt voortdurend geconfronteerd met tekens van dood en verderf en beeldt zich op een gegeven moment zelfs in betrokken te zijn bij de moord op de man die hij op zou zoeken (maar niets zegt dat deze werkelijk dood is). Geraffineerd laat Toussaint de mistige, behoorlijk vervreemde wereld van zijn hoofdpersoon in een thriller-achtige sfeer geraken, waarbij de opgeroepen spanning meestal weer doorgeprikt wordt. Maar de benauwde, angstige hersenspingsels worden beklemmend overtuigend opgeroepen. Niets staat vast, de waarnemingen noch de herinneringen. Alleen het zoontje zorgt voor een dunne band met een wel heel praktische werkelijkheid: een buggy moet een heuvel opgeduwd worden, Olvarit opgewarmd en luiers worden verschoond. Zonder meer knap geschreven, deze laatste 'Toussaint', die liefhebbers van het genre niet mogen missen. Alleen: ik heb ze nu eigenlijk wel gezien, al die mensen 'ohne Eigenschaften'.